

Publicerad 2006-10-02 00:39 av jennie.

kort beskrivning av igårkväll

ensamhetsväg

allt är kallt och rått

Hon fryser

det är blött och ensamt och ingen ser

och ingen hör hur hon sakta börjar gå

gå därifrån gå bort

oranga gatlyktor lyser upp vägen

men allt är suddigt

Hon raglar fram, klarar inte av det där fåniga testet hon lärt sig \"gå på de vita strecken, trampa inte utanför\"

testet skulle ju vara vid en tom väggkant inte på mittlinjen...

Hon snubblar fram

en blick över axeln tillbaks mot den lilla röda busskuren med vita knutar och sprucken glastruta - tillbaks mot vännerna,

en sista blick.

Hon vänder sig sakta om, ser på alla en sista gång som i trans.

de två vännerna Hon känt kortast tid, de två som är så gulliga tillsammans när de står och sådär lite blygt kysser varann i korridoren, och så svartrockaren på taket som hör ihop med den lilla dvärgen nedanför, och de två olyckligt förälskade och så tillsist de två som nyss funnit varann och som är upphovet till allt detta.

upphovet till allt jävla lidande

till all ensamhet

till Hennes stora svarta hemlighet som aldrig låter Henne andas och som alltid påminner Henne om Hennes största misstag någonsin

Hon vänder sig bort igen, ser bort längs den gråa svinkalla oranga oändliga ensamhetsvägen

tanken lockar - tänk att strunta i deras förtvivlade blickar som vill skrika \"kom tillbaka! lämna mig inte!\" men inte kan.

för deras slemmiga munhålor är fulla av skratt och saliv

- alltför upptagna

de står där

de Hon älskar mest av allt

de enda som betyder något

de står där stirrar på Henne med stora ögon, ja, enorma ögon

\ "vad fan har Hon gjort!?\ "

Hon vet inte

Hon känner inget

inget utom tomhet och kyla och hat

oranga gatlyktor suddar ut alla konturer utom den jävla ensamhetsvägen som hon för alltid från och med nu kommer att ragla fram på påväg mot ingenstans.

där de står - i chock.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jennie. med Poeter.se id #9617 innehar upphovsrätten